

[Kaj Andresen.]

udligningen allerede nu i forbindelse med det beløb, her foreslås stillet til rådighed. Hvorfor stillede det ærede medlem hr. Poul Sørensen som socialminister i fjor ikke et forslag om en udligning, men et forslag af ganske samme karakter som dette om en eengangsydelse?

Det ærede medlem fru Ragnhild Andersen, som jeg iøvrigt ikke skal indlade mig i en længere diskussion med, citerer vælgermøder og valglofter o. s. v. Jeg vil gerne fastslå, at mit parti forud for dette og det forrige valg har givet løfte om, at vi vil arbejde for en gennemførelse af den folkepensionsordning, som vi har stillet skitseforslag om. Det agter vi fortsat, og jeg vil tro, at jeg godt kan holde lidt mod det ærede medlem på, at der derudaf vil komme et større resultat, end det ærede medlem får ud af sine forslag.

Søren Andersen: Når den tidligere regering fremsatte sine forslag om en eengangsydelse, var det på grundlag af en undersøgelse af økonomiske forhold, medens dette jo ikke kan siges om det forslag, der nu er fremsat af den nye regering. Den højtærede socialminister siger selv, at man sigter mod en trinvis afskaffelse af princippet med de tre kommunegrupper. Var der så noget i vejen for at tage det første trin netop i forbindelse med det lovforslag, vi her behandler? Jeg kan ikke forstå, at der skulle være noget i vejen for det, og jeg kan heller ikke se, at det skulle volde så store administrative vanskeligheder. Jeg synes at erindre visse linier, hvori det hedder: hvad du evner, kast af i de nærmeste krav. Når vi ser fornuftigt på tingene og erkender, at vi slet ikke kommer for vidt med udjævningen, også uden at vide noget om, hvad statistikken siger, så ligger de nærmeste krav netop i at hæve gruppe III og gruppe II op imod gruppe I. Nu kan vi tale om det i det udvalg, som sikkert kommer, og der håber og tror jeg at den højtærede socialminister vil være til at få i tale.

Poul Sørensen: Forhandlingerne skal selvfølgelig føres i udvalget, men når vi nu står i den situation, at 34 mill. kr. kan stilles til rådighed — således har jeg forstået det — så må det ikke forbavse, at vi fra vor side,

og også andre ordførere har jo gjort det, stiller det spørgsmål: Vil det ikke være rigtigt, når vi alle i de sidste år har ønsket en udligning og dermed har erkendt, at landbefolkningen er absolut ringere stillet og bybefolkningen noget ringere stillet end hovedstadens befolkning med hensyn til aldersrenteforsorgen, at fordele disse 34 mill. kr. på en lidt anden måde end den, som den højtærede minister har stillet forslag om? Jeg er dog villig til at frafalde videre drøftelse ved denne lejlighed og at henlægge den til det kommende udvalg.

Med hensyn til fremskaffelsen af de 34 mill. kr. forstod jeg på den højtærede minister, at finansministeren havde været meget betænkelig ved at stille dette beløb til rådighed. Jeg er ikke i stand til at overse det, selvfølgelig ikke, men jeg vil dog gerne spørge den højtærede minister, om man mener, at dette beløb kan holdes indenfor det udgiftsbudget, der foreligger, eller hvorledes man ser på dette. Således som den økonomiske situation har været drøftet i det sidste par dage, vil det antagelig ikke komme bag på den nuværende høje regering, at vi fra vor side interesserer os for disse dækningsproblemer ved denne lejlighed, således som vi vil gøre det fremefter. Jeg tilsiger altså vort medarbejderskab.

Må jeg lige tilføje, at det foredrag, som den ærede kommunistiske ordfører holdt, har det ingen interesse for mig at drøfte. Vi kender det fra tidligere tider, og jeg skal ikke forlænge debatten ved at gå ind på alle de problemer, som her er rejst. De får deres endelige afgørelse i kommissionen, som arbejder med disse spørgsmål.

Svend Jørgensen: Det radikale venstre ønsker at benytte denne lejlighed til at gøre en begyndelse til virkeliggørelsen af vor tids største sociale tanke, nemlig folkepensionen. Derfor agter vi i udvalget at stille forslag om en begyndende afvikling af forskellen mellem de tre kommunegrupper, hovedstadsområdet, købstæderne og det øvrige land, således at gruppe II og III forsvinder og taksterne der efterhånden erstattes med taksten i København og det øvrige hovedstadsområde.

I sin tid, da denne gruppdeling indførtes, var den vistnok mere retfærdig, end den er nu. Dengang var alting dyrere i København